

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om främjande av användningen av biobrännolja och till lagar om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport och 2 § i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om främjande av användningen av biobrännolja och till lagar om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport och 2 § i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (RP 199/2018 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Ekonomiutskottet (EkUB 29/2018 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om främjande av användningen av biobrännolja

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja användningen av biobrännolja som ersättare av lätt brännolja vid uppvärmning, i arbetsmaskiner och i fast installerade motorer.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *biobrännolja* i 2 § 19 punkten i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) avsedd biobrännolja,

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

2) *lätt brännolja* i 2 § 16 punkten i lagen om punktskatt på flytande bränslen avsedd lätt brännolja och i 2 § 17 punkten i den lagen avsedd svavelfri lätt brännolja,

3) *distributör* en distributör av lätt brännolja som enligt 12 § 1 mom. 1 eller 2 punkten i punktskattelagen (182/2010) är skyldig att betala punktskatt,

4) *leverans till konsumtion* frisläppande för konsumtion enligt 8 § 1 punkten i punktskattelagen, dock inte till den del som en i 6 § 6 punkten i punktskattelagen avsedd godkänd upplagshavare i sin egen verksamhet använder sådan lätt brännolja som denne tillverkat, bearbetat, förvarat eller tagit emot i eller avsänt från sitt eget skatteupplag,

5) *energiinnehåll* bränslets nedre värmevärde, som vid leverans av bränslet vid en temperatur av 15 grader Celsius bestäms enligt följande:

a) lätt brännolja 36 megajoule per liter,

b) biobrännolja (FAME) 33 megajoule per liter,

c) syntetisk biodiesel (BTL) och motsvarande 34 megajoule per liter.

3 §

Lagens tillämpningsområde

Distributörer ska leverera biobrännolja till konsumtion i enlighet med vad som föreskrivs nedan.

Lagen tillämpas inte på sådana statliga säkerhetsupplag som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Lagen tillämpas inte heller på en distributör som under ett kalenderår levererar sammanlagt högst en miljon liter lätt brännolja till konsumtion.

4 §

Behöriga myndigheter och tystnadsplikt

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet enligt denna lag hör till arbets- och näringsministeriets uppgifter.

Skatteförvaltningen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt sörjer för verkställigheten av lagen. I fråga om Skatteförvaltningens befogenheter tillämpas 12 kap. i punktskattelagen. På skyldigheten att hålla de uppgifter och handlingar hemliga som Skatteförvaltningen erhåller med stöd av denna lag tillämpas 66 och 67 § i den upphävda lagen om påförande av accis (1469/1994). Dessutom tillämpas vad som i 4 § 2 mom. i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007), nedan *lagen om distributionsskyldighet*, föreskrivs om utlämnandet av uppgifter och handlingar till arbets- och näringsministeriet samt vidare till den behöriga institutionen i Europeiska unionen eller något annat organ vid Europeiska unionen.

Energimyndigheten sköter uppgifterna i samband med förhandsbesked som avses i 6 §. På utlämnande av uppgifter till Skatteförvaltningen och till arbets- och näringsministeriet trots sekretessen tillämpas 4 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet.

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

5 §

Leverans av biobrännolja till konsumtion

Distributörer är skyldiga att leverera biobrännolja till konsumtion. Biobrännoljans energiinnehålls andel av det totala energiinnehållet i den lätta brännolja och biobrännolja som en distributör levererar till konsumtion (*distributionsskyldighet*) ska vara minst

- 1) 3,0 procent år 2021,
- 2) 4,0 procent år 2022,
- 3) 5,0 procent år 2023,
- 4) 6,0 procent år 2024,
- 5) 7,0 procent år 2025,
- 6) 8,0 procent år 2026,
- 7) 9,0 procent år 2027,
- 8) 10,0 procent år 2028 och därefter.

Distributören ska i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013) visa att biobrännoljor som avses i 1 mom. uppfyller de hållbarhetskriterier för flytande biobränslen som anges i den lagen.

Högst sju procentenheter av distributionsskyldigheten får fullgöras med biobrännoljor som producerats av de råvaror som avses i 5 § 5 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Begränsningen tillämpas dock inte om det är fråga om en råvara som avses i bilagan till lagen om distributionsskyldighet. Om distributören har distributionsskyldighet också med stöd av lagen om distributionsskyldighet, får andelen dock vara sammanlagt högst sju procentenheter av det totala energiinnehåll som avses i 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet.

6 §

Förhandsbesked

Energimyndigheten kan på ansökan besluta ge ett förhandsbesked om huruvida råvaran i fråga är en i 5 § 3 mom. avsedd råvara. Ansökan kan ges in av en distributör som fullgör eller ämnar fullgöra sin distributionsskyldighet med hjälp av sådan biobrännolja som producerats eller framställts av råvaran i fråga, eller av en i 4 § 9 punkten i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen avsedd verksamhetsutövare som använder eller ämnar använda råvaran vid produktionen eller framställningen av biobrännolja. På ansökan och beslut om förhandsbesked tillämpas dessutom vad som i 5 a § i lagen om distributionsskyldighet eller med stöd av den föreskrivs om dem.

Ett beslut om förhandsbesked som Energimyndigheten meddelat med stöd av lagen om distributionsskyldighet ska på yrkande av den distributör eller verksamhetsutövare som anhållit om förhandsbesked iakttagas på motsvarande sätt i fråga om en råvara till biobrännolja, om inte den bestämmelse som tillämpades när beslutet meddelades har ändrats eller beslutet har återkallats.

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

7 §

Överskridande av distributionsskyldigheten

Om en distributör under ett kalenderår har levererat mer biobrännolja till konsumtion än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., får distributören beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet fullgöras.

8 §

Avtal mellan distributörer

På överföring av distributionsskyldigheten helt eller delvis till en annan distributör tillämpas vad som i 6 § i lagen om distributionsskyldighet föreskrivs om avtal mellan distributörer.

9 §

Anmälningsskyldighet

En distributör ska varje år genom en anmälan till Skatteförvaltningen produktvis redovisa de mängder lätt brännolja och biobrännolja som distributören levererat till konsumtion under det föregående kalenderåret. Anmälan ska dessutom innehålla information om hur det har visats att biobrännoljepartierna uppfyller hållbarhetskriterierna och om andelen sådana biodrivmedel som avses i 5 § 3 mom. På anmälningsskyldigheten tillämpas dessutom vad som i 7 § 2—4 mom. i lagen om distributionsskyldighet föreskrivs om anmälningsskyldigheten i samband med biodrivmedel.

Om biobrännolja för vilken ett i 2 § 5 punkten avsett nedre värmevärde inte angetts levereras till konsumtion, ska distributören till den anmälan som avses i 1 mom. foga uppgift om värmevärdet för biobrännoljan i fråga och den standard enligt vilken värmevärdet har bestämts.

10 §

Bokföringsskyldighet

Av distributörens bokföring ska framgå de mängder lätt brännolja och biobrännolja som levererats till konsumtion liksom biobrännoljans energiinnehåll och övriga uppgifter som behövs för tillsynen enligt denna lag.

På bokföringsmaterialets bevaringstid och förvaringssätt tillämpas vad som föreskrivs i 11 kap. i punktskattelagen.

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

11 §

Distributörers och utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

På distributörers och utomståendes skyldighet att lämna uppgifter för tillsynen över efterlevnaden och uppföljning av verkställigheten av denna lag tillämpas vad som föreskrivs i 12 kap. i punktskattelagen.

12 §

Force majeure

Om en distributör på grund av exceptionella och oförutsedda förändringar i tillgången på biobrännoljor eller av något annat liknande skäl som kan anses utgöra ett oöverstigligt hinder inte kan fullgöra sin distributionsskyldighet, kan arbets- och näringsministeriet på ansökan av distributören antingen sänka den procentuella andel som avses i 5 § eller slopa distributionsskyldigheten för det kalenderår som ansökan avser.

En ansökan om lindring eller slopande av distributionsskyldigheten ska lämnas till arbets- och näringsministeriet senast under mars månad året efter det år som anmälan avser och en kopia av ansökan ska lämnas till Skatteförvaltningen i samband med den anmälan som avses i 9 §.

13 §

Påföljdsavgift

Om en distributör inte har levererat biobrännolja till konsumtion enligt 5 §, ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift som är 0,04 euro per megajoule. Avgiften beräknas på den mängd biobrännolja som distributören är skyldig att leverera till konsumtion enligt 5 § 1 och 2 mom. till den del distributören enligt den anmälan som denna lämnat i enlighet med 9 § inte har fullgjort sin distributionsskyldighet.

Påföljdsavgift ska påföras under det kalenderår då den anmälan som avses i 9 § 1 mom. har lämnats eller borde ha lämnats. Om påföljdsavgift, på grund av att en distributör helt eller delvis försummat sin redovisningsskyldighet eller lämnat en bristfällig, vilseledande eller felaktig anmälan, inte alls blivit påförd eller påförts till ett för lågt belopp, ska Skatteförvaltningen påföra distributören de påföljdsavgifter som tidigare inte påförts distributören. Påföljdsavgift ska påföras inom tre år räknat från ingången av det kalenderår som följer på det kalenderår som avses ovan.

Påföljdsavgift påförs även när en i 12 § avsedd ansökan om lindring eller slopande av distributionsskyldigheten har lämnats. Påföljdsavgiften ska återbetalas till den del distributionsskyldigheten lindras.

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

14 §

Felavgift

Om en distributör försummat sin skyldighet enligt 9—11 § kan Skatteförvaltningen påföra en felavgift på minst 500 euro och högst 5 000 euro.

När storleken på felavgiften bestäms ska det beaktas hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra med dessa jämförliga omständigheter.

15 §

Ändringssökande

Omprövning av beslut som arbets- och näringsministeriet och Energimyndigheten meddelat med stöd av denna lag får begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om beslut där Energimyndigheten vägrat lämna förhandsbesked får dock inte omprövning begäras eller ändring sökas genom besvär. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I Skatteförvaltningens beslut om påföljdsavgift får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i Skatteförvaltningens beslut om felavgift får sökas på det sätt som i punktskattelagen föreskrivs om sökande av ändring i andra ärenden än sådana som gäller påförande eller återbetalning av skatt.

16 §

Avgifter

Bestämmelser om de allmänna grunderna för när Energimyndighetens prestationer enligt denna lag är avgiftsbelagda, om de allmänna grunderna för avgiftsbelopp och om andra grunder för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Avgifterna och kostnaderna enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

17 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Anmälningsskyldigheten enligt 9 § och bokföringsskyldigheten enligt 10 § tillämpas på lätt brännolja och biobrännolja som levereras till konsumtion år 2021 och därefter.

Lag

om ändring av lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007) 5 § 1, 2 och 4 mom. samt 5 b och 11 §,
sådana de lyder, 5 § 1 mom. i lag 1420/2010, 5 § 2 och 4 mom. samt 5 b § i lag 387/2017 och 11 § delvis ändrad i lag 1188/2016,
fogas till 10 §, sådan den lyder i lagarna 1420/2010 och 1188/2016, ett nytt 3 mom. som följer:

5 §

Leverans av biodrivmedel till konsumtion

Distributörer är skyldiga att leverera biodrivmedel till konsumtion. Av det totala energiinnehållet i den mängd motorbensin, dieselolja och biodrivmedel som distributören levererat till konsumtion (*distributionsskyldighet*) ska biodrivmedlens andel vara minst

- 1) 18,0 procent år 2019,
- 2) 20,0 procent år 2020,
- 3) 18,0 procent år 2021,
- 4) 19,5 procent år 2022,
- 5) 21,0 procent år 2023,
- 6) 22,5 procent år 2024,
- 7) 24,0 procent år 2025,
- 8) 25,5 procent år 2026,
- 9) 27,0 procent år 2027,
- 10) 28,5 procent år 2028,
- 11) 30,0 procent år 2029 och därefter.

Energiinnehållet i ett biodrivmedel ska räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten åren 2019 och 2020, om drivmedlet har framställts av råvaror som avses i bilagan.

Av distributionsskyldigheten ska följande andelar uppfyllas med biodrivmedel som producerats eller framställts av råvaror som avses i del A i bilagan (*tilläggsskyldighet*):

- 1) 2,0 procentenheter åren 2021—2023,
- 2) 4,0 procentenheter åren 2024 och 2025,
- 3) 6,0 procentenheter åren 2026 och 2027,
- 4) 8,0 procentenheter år 2028,
- 5) 9,0 procentenheter år 2029,
- 6) 10,0 procentenheter år 2030 och därefter.

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

5 b §

Överskridande av distributionsskyldigheten

Om en distributör under ett kalenderår har levererat mer biodrivmedel till konsumtion än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., får distributören beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobränslen (/) för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobränslen fullgöras.

Om en distributör under ett kalenderår har levererat mer biodrivmedel till konsumtion än vad som föreskrivs i 5 § 4 mom., får distributören beakta den överskjutande delen vid beräkningen av tillägsskyldigheten för det följande kalenderåret. Den mängd som överförs får dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar tillägsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde.

10 §

Force majeure

Om en distributör på grund av exceptionella och oförutsedda förändringar i tillgången på i 5 § 4 mom. avsedda biodrivmedel eller av något annat liknande skäl som kan anses utgöra ett oöverstigligt hinder inte kan fullgöra sin tillägsskyldighet, kan arbets- och näringsministeriet på ansökan av distributören antingen sänka den procentenhet som avses i 5 § 4 mom. eller slopa tillägsskyldigheten för det kalenderår som ansökan avser. På ansökan tillämpas vad som i 2 mom. föreskrivs om en ansökan om lindring eller slopande av distributionsskyldigheten.

11 §

Påföljdsavgifter

Om en distributör inte har levererat biodrivmedel till konsumtion enligt 5 § 1—3 mom., ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift för underlåtenhet att fullgöra distributionsskyldigheten. Avgiften är 0,04 euro per megajoule. Om en distributör inte har levererat biodrivmedel till konsumtion enligt 5 § 4 mom., ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift för underlåtenhet att fullgöra tillägsskyldigheten. Avgiften är 0,03 euro per megajoule.

Påföljdsavgiften för underlåtenhet att fullgöra distributionsskyldigheten beräknas på den mängd biodrivmedel som distributören enligt 5 § 1—3 mom. är skyldig att leverera till konsumtion till den del distributören enligt den anmälan som denna lämnat i enlighet med 7 § 1 mom. inte har fullgjort sin distributionsskyldighet. Påföljdsavgiften för underlåtenhet att fullgöra tillägsskyldigheten beräknas på den mängd biodrivmedel som distributören enligt 5 § 4 mom. är skyl-

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

dig att leverera till konsumtion till den del distributören enligt den anmälan som denna lämnat i enlighet med 7 § 1 mom. inte har fullgjort sin tilläggsskyldighet.

Påföljdsavgifterna ska påföras under det kalenderår då den anmälan som avses i 7 § 1 mom. lämnats eller borde ha lämnats. Om påföljdsavgifterna, på grund av att en distributör helt eller delvis försummat sin redovisningsskyldighet eller lämnat en bristfällig, vilseledande eller felaktig anmälan, inte alls blivit påförda eller påförts till ett för lågt belopp, ska Skatteförvaltningen påföra distributören de påföljdsavgifter som tidigare inte påförts distributören. Påföljdsavgifterna ska påföras inom tre år räknat från ingången av det kalenderår som följer på det kalenderår som avses ovan.

Påföljdsavgifterna påförs även när en i 10 § avsedd ansökan om lindring eller slopande av distributionsskyldigheten eller tilläggsskyldigheten har lämnats. Påföljdsavgifterna ska återbetalas till den del distributionsskyldigheten eller tilläggsskyldigheten lindras.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 5 § 4 mom. och 5 b § träder dock i kraft den 1 januari 2021.

Om en distributör år 2020 levererat mer biodrivmedel till konsumtion än vad som föreskrivs i 5 § 1 mom., får distributören beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionskyldigheten för 2021 till den del den överskjutande delen baserar sig på energimängden i biodrivmedel som producerats av avfall eller restprodukter som avses i 4 § i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013). Den mängd som överförs får dock utgöra högst 10 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för 2020, beräknad utan tillämpning av 5 § 2 mom.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013) 2 § 1 mom., sådant det lyder i lag 171/2018, som följer:

2 §

Lagens samband med annan lagstiftning

Denna lag tillämpas på biodrivmedel och flytande biobränslen i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007), lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), lagen om utsläppshandel (311/2011), lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart (34/2010), lagen om minskning av växthusgasutsläppen under

Riksdagens svar RSv 228/2018 rd

hela livscykeln från vissa drivmedel (170/2018) och lagen om främjande av användningen av bio-bränslen (/).

— — — — —

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 6.2.2019

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare